

عنوان مقاله:

نقش آرای قضایی در تصویب قوانین

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی حقوق ارزیابی کارآمدی قانون در نظام جمهوری اسلامی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

زهره دست افکن - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه حقوق خصوصی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه دانیان حقوق کم و بیش این نظر را پذیرفته اند که قانون هیچ گاه تمام مسایل را در خود به کمال ندارد؛ قانون گذار هرچه دقیق و آینده‌نگر باشد، نمیتواند تمام مسایلی را که مردم با آنها روبه رو هستند پیش بینی و در مورد آنها قانون وضع کند. این واقعیت، یعنی نارسایی قانون در پیشبینی همه مسایل از سوی قانونگذار در ضمن قانون اساسی (اصل 167 و قوانین عادی (ماده 3 و 214 قانون آیین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب در امور مدنی و کیفری) به نوعی مورد تایید قرار گرفته است. از طرفی الزامات قانونی و اخلاقی قضای در رسیدگی و صدور حکم و فصل خصومت و عدم پذیرش عذر سکوت یا اجمال یا ابهام و یا تعارض قانون در این باب، تفسیر قانون را امری اجتناب ناپذیر مینماید، از طرف دیگر به لحاظ برخورد عملی قضات با موضوعات و به مناسبت ممارست دایمی آنها با نمونه های ملموس و عینی راه حلهایی که در خلال آرا و تصمیمات اتخاذ میگردد، میتواند واقعی و عادلانه تر و به حقیقت نزدیکتر باشد. بر همین مبنا و با توجه به این واقعیت، اغلب قانونگذاران برای تصویب قانون کاملتر و یا اصلاح قوانین پیشین از آرای مراجع قضایی الهام میگیرند. در این مقاله کوشش گردیده نقش آرای قضایی در تصویب قوانین و یا اصلاح آنها و سهمی که تصمیمات مراجع قضایی در این مقوله میتواند داشته باشد، بررسی و در خاتمه به چند مقرر قانونی که تصمیمات و آرای قضایی الهامبخش قانونگذار در تصویب آنها بوده اشاره خواهد گردید.

کلمات کلیدی:

منابع حقوق، قانون، تفسیر قانون، آرا و تصمیمات مراجع قضایی، تصویب و اصلاح قوانین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/799060>

